

telub - nytt

Personaltidning

5 / 74

EN TREVLIG SEMESTER

Den efterlängtade sommaresemestern står för dörren och med den många förväntningar om sol, bad, resor och rekreation. Jag hoppas att förhoppningarna skall kunna infrias. Så att när vi i slutet på juli träffas på nytt vi känner oss utvilade och pigga på att ta nya friska tag.

Jag vill som vanligt passa på att slå ett slag för motionen. Glöm inte bort att kropp och själ mår bättre om man rör sig litet extra!

Verksamheten under den gångna delen av året har i stort följt vår plan. Vi kan glädja oss åt en god orderingång, som ger tryggad sysselsättning i vissa fall ända fram till 1977.

Efter tillbakagången i samband med det senaste försvarsbeslutet har vi på nytt börjat växa. Vi är nu snart 700 Telub-anställda och börjar åter bli trångbodda. Efter semestern flyttar därför Stockholmskontoret in i nya, större och som jag hoppas trivsamma lokaler. Och i Växjö planeras för fullt en ny byggnad för del av robotverkstaden och för att möjliggöra en mera rationell materialhantering. Allt detta exempel på aktiviteter hos ett vitalt företag som i år blir 10 år. Till detta återkommer jag senare i år.

En hjärtlig önskan om en trevlig semester och välkommen åter till fortsatt meningsfull och gagnebringande verksamhet.

Benkt Dahlberg

FRÅN KOMMITTÉER OCH SAMARBETSGRUPPER

Information, säkerhetstjänst och personalens aktivering i samarbetsverksamheten - aktuella ärenden inom grupperna.

Samarbetsgruppen VR 74-04-09

Föregående mötes diskussion angående "information om företaget" togs upp på nytt. Den allmänna åsikten var att programmen är trevliga och väl fyller sin funktion. Eventuellt kunde dock storleksordningen på olika projekt visas.

Lika nöjd var man inte med övrig information inom företaget. Så t ex hade ett flertal gruppmedlemmar hört på radio och sett i tidningar att "företaget ska bygga ut för några miljoner och nyanställa ca 50 personer". - I detta fall ansågs den interna informationen ha fungerat dåligt, liksom också i vissa fall i samband med förflyttning av personal.

Störande ljud från slipmaskin, svetsbänk o dyl förekommer inom VRH. En dämpning med hjälp av t ex skärmväggar efterlystes. Morthensson skall studera saken.

Ett annat ärende rörde "avsyning, provning, kontroll". - "På fjärrskriftssidan utförs avsyning och provning av yrkesmontörerna. Sedan kan kontrollavdelningen komma att stickprovsvis utföra okulärkontroll. I samband med slutkontrollen kan kontrollanterna utföra smärre justeringar på maskinerna. Detta görs beroende på att de i regel har instrument med högre noggrannhet än de som finns i produktionen. - Detta kan väl införas på fler avdelningar?"

Denna fråga skulle tas upp med chefen för produktionskontrollen.

Samarbetsgruppen VU 74-04-25

En av huvudpunkterna vid sammanträdet var säkerhetstjänsten vid VU slutna del. Bakgrunden var bl a många besök, svårigheten att skilja på olika slag av besökande samt svårigheter att ordna inpassering på ett praktiskt sätt.

Säkerhetschefen redogjorde för hur säkerhetsskyddet är uppbyggt. Det finns instruktioner, men det gäller att följa upp hur dessa verkar i praktiken, inte minst om gällande bestämmelser följs. Det framkom att så inte alltid är fallet i fråga om föranmälan av besök.

När det gäller inpassering till slutna delen diskuterades olika former för anrop - porttelefon eller ringsignal. Svårigheten är att ha ständig passning. Inpassering får överhuvudtaget inte ske utan att den vid tillfället aktuella besöksmottagaren finns på plats. Bäst vore om de olika besöksmottagarna kunde nås genom särskilda signaler, men detta ansågs svår genomförbart.

Önskemål framkom också om användande av besöksbrickor - inte bara vid VU utan inom hela företaget. Frågan har aktualiserats även i andra sammanhang och bör tas upp på nytt.

På en särskild fråga redovisades hur den linjevisa informationen till personalen vid VU skall fungera.

Härutöver diskuterades frågor såsom parkeringsutfarten, som ofta blockerats samt önskemål om överdragskläder vid resor.

Samarbetsgruppen Civilproduktionen 74-04-04 och 05-09

Vid sammanträdet gavs en redogörelse för de nya produkterna i form av hjälpmedel för synskadade - magnivision (läsutrustning), termometer, taktillavläsare - samt för Telubs samarbete med Handikappinstitutet. Andra nya produkter är ljusmätaren samt DIG-ANA (mät- och pulsaggregat utvecklat vid Telub).

Intresset för gruppens verksamhet diskuterades. Ordföranden ansåg att gruppens arbete skulle stimuleras ytterligare om verkstadspersonalen deltog mer aktivt. På förslag av Owe Nilsson beslöt man att kalla till en avdelningsträff under april månad. H-E Gjørloff fick i uppgift att "propagera för samarbetsgruppens arbete och att aktivera verkstadspersonalen för ett givande VL-möte och ett fortsatt arbete i samarbetsgruppen".

Och resultatet? Det diskuterades vid gruppens nästa sammanträde. Den synpunkten framkom, att stormötena ger mer än gruppmötena.

"Denna uppfattning delades inte av alla. De stora avdelningsträffarna ger endast information till personalen, det kommer inte upp några problem från verkstaden som kan diskuteras. På gruppmötena diskuteras även sådana problem".

Mänskligt...

Den stränga chefen hade råkat ut för en bilolycka och förlorat ena ögat. Vid återkomsten frågade han en av sina närmaste män:

- Kan du se vilket av dem som är konstgjort?

- Det vänstra.

- Hur tusan kan du se det?

- Jo, det har liksom något mänskligt i blicken...

En framgångsrik direktör intervjuades en gång av en ung journalist, som undrade hur han burit sig åt för att komma så långt inom affärsvärlden.

- Jag hoppade på chansen när den kom, sa direktören.

- Men hur visste ni när chansen kom?

- Jag hoppade i ett körl

Ny förrådsbyggnad

Telubs styrelse har vid sammanträde den 20 maj beslutat att högst 2,9 milj kr får användas för investering i ny förrådsbyggnad.

Som framgår av Nämnd-nytt är bakgrunden den att de nuvarande lokalerna för såväl godsterminal som materielhantering över huvud taget är otillräckliga och orationella.

En projektgrupp har därför under våren arbetat fram olika förslag till lösning inom olika kostnadsramar. I gruppen ingår Lennart Lundgren, Sven Granath, Gustaf Nilsson och Ingemar Gustafsson.

I syfte att informera om utvecklingen och - framför allt - få de anställdas synpunkter på det nya förrådets utformning har projektgruppen till sig knutit en referensgrupp bestående av bl a representanter för TTK (Kjell Pettersson och Folke Häll), för SALF (Göran Wilhelmsson) och för verkstadsklubben i Växjö (Lilian Sjögren och Hans-Erik Gjørloff).

Det byggnationsförslag, som nu godkänts, har benämnts "alt IV". Det är resultatet av en kompromiss mellan flera olika förslag och ger en fullt tillfredsställande lösning, inte minst om man ser till driftkostnaderna.

Av tidsplanen framgår att förprojekteringen skall vara klar i slutet av juni, att byggstarten sker i slutet av november och att inflyttning beräknas kunna ske efter semestern 1975.

Den nya byggnaden är avsedd att ta emot så gott som hela den nuvarande förrådsverksamheten, ankomstkontrollen samt delar av robotverkstaden. VU:s nuvarande lokaler måste delvis byggas om, bl a för att man skall kunna åstadkomma en passage mellan radiohallen och det nya förrådet.

I samband med dessa omflyttningar frigörs ca 1.300 m² yta. Denna täcks emellertid in av redan nu anmälda utökningsbehov. Planering av de frigjorda utrymmenas utnyttjande pågår och vi får säkert anledning återkomma härtill senare.

Snickaren: Jag kom inte med på årsfesten.
De va fullspikat!

Vårhändelser

Sune Ekstrand

Vår är den årstid då gräsmattor börjar växa liksom träd, buskar och blommor. Det är med andra ord en underbar tid. Hela hösten och den långa vintern har nu passerat utan några som helst aktiviteter annat än ishockey på TV. Men nu börjar allt på en gång. Ridtävlingar, golf-tävlingar, tennislandskamper och vårpromenader. Mitt uppe i allt detta anordnar en klubb i Växjö dragkampstävlingar! Har Ni sett en dragkampsduell någon gång? Tänk Er en fin oanvänd gräsmatta. På den en del vita markeringar. Ett rep av hampa på ca 35 meter. In på banan kommer två lag med åtta man i varje. Stadiga killar med klister i nävarna. Det är sant, de har klister i nävarna för att inte glida på repet. Det är nog den enda sport där de tävlande inte skakar hand med varandra, ty då fick de nog följas åt genom tävlingen och det går ju inte att komma "dragandes" med en av motståndarna i nävarna! Dragkamparen har rejäla doxor på fötterna för att fotfästet skall bli det bästa tänkbara. De två lagen ställer sig i var sin ände av det långa repet och sist i varje lag står "ankaret". En stadig bit som man nog inte springer omkull av misstag. Domare finns naturligtvis med i bilden, liksom tidtagare. Domaren lyfter sina armar och ger order om att fatta repet! Ankaret förtöjer änden omsorgsfullt över axeln och runt midjan. Så står då båda lagen där på helspänn och väntar på nästa besked från domaren. "Dra!!", skriker han och det som nu sker kan inte beskrivas, det måste upplevas. En kraftig vibration likt ett mindre jordskalv när sexton starka karlar stampar ner sina kängor i marken så grästorvorna flyger. Vitsen med det hela är, att ett av lagen skall dra det andra ca 4,5 meter mot sig, då har det vunnit. Jag hade aldrig tidigare sett dragkamp, men nu vet i fasan ifall man inte går på nästa tävling igen, för roligt var det! Gräsmattan blir nog aldrig sig lik mer!

Att det är vår i luften har jag redan märkt i grannens garage! Jo, det är säkert! Just i hans garage. En plastbåt av senaste Jofamodell håller på att utrustas med diverse båttillbehör. Det här utrustningsarbetet har pågått några veckor och idag skall båten sjösättas. En arbetskompis till båtägaren, som har dragkula på sin bil, har lånat en båttrailer för transporten till den småländska insjön, Helgasjön. Nu är han utanför med trailern. Jag tar min kamera och går ut för att bevittna händelsen. Trailern baxas i rätt läge framför garaget. Dörren öppnas och där inne skymtar hon, Sirenetta, den lilla formpressade skapelse som snart skall guppa på de bruna vågorna. Hon ligger och stödjer sig på trailerns gummi hjul när färden mot böljan tager sin början. Båtägaren, Harry Lundqvist vid TAI, dirigerar sin kompis Leif Hellmark när denne backar ner mot sjön. Nu skall det inte dröja länge förrän vågorna kluckar mot skrovet. Tänk om hon sjunker! Tanken slår en i alla fall. Det skulle nog vara bra snopet om det bara sade "glurp" och så stod hon på botten! Nej, inte idag. Hon glider så fint ner i vattnet från trailern. Snabbt hoppar Harry ombord för att paddla henne till förtöjningsplatsen. Lite besvärligt är det, ty vinden fattar henne snabbt och för henne iväg, naturligtvis inte alls åt det håll Harry vill. Men lite motstånd skall det ju va, sägs det, för spänningens skull! Äntligen är förtöjningsplatsen vid båtbyggen nådd.

Sirenetta är ordentligt förtöjd i för och akter och en mycket nöjd båtägare betraktar sin nya förälskelse, där hon villigt och följsamt väntar på att hennes nya herre med hjälp av den tjugofemhästars utombordaren skall föra henna runt den rätt så vidlyftiga Helgasjön.

Jag minns då jag som liten skolpojke var med om att sjösätta grannens "Pettersson-båt" hemma i Västervik. Det var ingen plast i den båten, men plats. Ej heller fanns det någon trailer att frakta henne på. Det blev kvarterets starka gubbar som samlades en lördag i grannens trädgård och skålade i renat. Därefter kom Jonte med häst och vagn. En specialvagn byggd som ett V. Medan gubbarna baxade upp båten på vagnen gav vi ungar hästkraken möjligt bröd. Själva sjösättningen började med en kall pilsner till de inblandade, vilka därefter baxade av "Petterssonaren" från vagnen och på runda trästockar rullade ut båten i sjön. Alla gubbarnas fruar fanns naturligtvis på plats och bjöd på kaffe, därefter skålades det återigen i renat. Hela gänget, sjutton personer, tog sedan årets första sjötur. Jag nämner detta som kontrast till dagens sjösättningar. Man bara pytsar plastbåten i spat och sedan är det bra. Hur ovan relaterade sjötur slutade återkommer jag till en annan sommar.

Hörde en gång i radion en reporter som intervjuade en tävlingsseglare. Vid reportens fråga hur man lärde sig känna sin båt ordentligt svarade seglaren: "Man lär sig känna sin båt från grund och botten!"

Våren är även lådbilarnas tid. Eftersom jag lovat mina ungar en lådbil, så får man ju snällt knalla in till frugan och göra sig klar över att inte barnvagnen behöver användas till vad den är avsedd för. Därefter utrustar man sig med en slö och nästan obrukbar bågfil för att ta bort hjulaxlarna från barnvagnen. En fogsvans som även den sett sina bästa dagar. Den påminner mer om en sexåring som tappat en del av sina tänder. Penna, vinkelhake, spik, lim, färg och en hammare. Gamla plankor och några spånskivor måste man också ha. Därefter går man, ivrigt påhejad av kvarterets ungar, ut i sitt garage och sätter igång. Hur lådbilen skall se ut behöver man inte bekymra sig över. Den ser ändock inte ut som man tänkt sig då den är färdig. Börja med att fixa dit hjulen och ordna så framhjulen blir svängbara. Allt det andra ger sig självt efterhand. Ungarna tipsar om att soffan skall vara där, motor och motorhuv där, ett handtag att putta på med där. Det är bara att efterlyda beställningarna. Vi hittade en gammal nummerplåt och reflexer som sattes bak. Ett gammalt dörrhandtag i plast satte vi på motorhuv. Två gamla cykellysen tillsammans med två ketchupburkar fick bli utsmyckning fram. På soffan fästes så ett gammalt säkerhetsbälte för sportighetens skull. Roligast blev ändock motorn. Den fixade vi till av en tom femliters plastflaska i vilken vi gjorde tre små hål. I de hålen pressade vi dit tändstift. Tändkablar fixades av vanligt snöre. Backspegel och signalhorn köpte vi i varuhuset tillsammans med en burk rödfärg. Efter ca tio timmar var så skapelsen klar för provtur. Ungarna jättelyckliga. Både de och jag hade haft lika roligt under byggtiden och jag garanterar Er, pappor, mammor, morfar, mormor, farfar, farmor eller vad det nu kan bli. I barnens ögon är Ni, lådbilsbyggare, den bäste för dem i världen.

TREVLIG SOMMAR!

Vårhandlingar

Telub-anställda satsar på vidareutbildning

Bengt-Olof Nygren, Sigvard Granath, Alfons Eriksson och Nils-Olof Andersson hör till dem som offrat mycken fritid och hårt arbete för att vidareutbilda sig. De fyra har i vår avslutat ingenjörsutbildning och vill med nedanstående inlägg tacka företag och arbetskamrater.

Efter 6-8 terminers studier vid Kommunala vuxenskolan i Växjö frapperas man av det stora antalet Telub-anställda vid de olika kurserna. I första hand kommer väl de tekniska ämnena, men även humanioran studeras flitigt. Telub-eleverna har i vissa tekniska ämnen varit så många att de utgjort ca 95% av hela antalet elever, medeltalet inom samtliga ämnen ligger på ca 40-45%.

Utbildningsformen med kvällsstudier har väl i mångt och mycket både för- och nackdelar. Bland fördelarna kan nämnas att man kan ha kvar sin anställning och slipper ta tjänstledigt eller säga upp sig samt att man samtidigt med studierna skaffar sig värdefull praktik och erfarenhet. Man har dessutom här på Telub möjlighet att diskutera sina eventuella problem med den expertis som Telub har inom olika områden. Den största nackdelen ligger väl främst i att man får försaka en stor del av sin fritid och att därmed även övriga familjemedlemmar får det mindre trevligt. Man kommer ibland också i svåra valsituationer mellan arbete och skola med avseende på övertid och tjänsteresor, där man oftast låter skolan sitta emellan med åtföljande problem vid inläring och skrivningar.

"Kunskap är aldrig tungt att bära", sägs det och man har väl genom att känna på många ämnen under den gångna studietiden fått ett ökat intresse för att penetrera vissa områden ytterligare där kanske den här utbildningen endast skummade lite på ytan. Efter 6 terminer med skolarbete 3-4 kvällar i veckan är det dessutom svårt att till hösten helt lägga studierna åt sidan.

Alla dessa nackdelar och problem man haft under studietiden uppvägs emellertid av den glädje och självtillfredsställelse man känner efter avslutad utbildning. Har man dessutom haft en förstående familj, som inte klagat alltför mycket då man har läst under helgerna bör det inte vara något större problem att ta upp familjelivet igen i normal omfattning.

Vi vill passa på att på det här sättet tacka företaget och våra arbetskamrater för det stöd vi haft under utbildningstiden - inte minst för företagets ekonomiska bidrag - samt för de gåvor vi fått i samband med vår examen.

Hjärtligt tack!

Från en studieresa

Under första veckorna i april gjorde företagsläkare Stig Nordin, en studieresa till England. Besöket, som var organiserat av The Society of Occupational Medicine - motsvarigheten till Svenska Företagsläkareföreningen - avsåg just studium av den engelska företagshälsovården. Stig Nordin berättar här för Telub-nytt om sina iakttagelser vid en hälsovårdsorganisation något annorlunda än vår.

LÄKAREN BEDRIVER INTE SJUKVÅRD

Den engelska föreningen har ca 1000 medlemmar, varav dock bara 300 är heltidsanställda företagsläkare. Om man jämför detta antal med vårt lands 400 - 500 så förstår man att den medicinska kapaciteten måste koncentreras till vissa bestämda områden inom hälsovården. Företagsläkaren får t ex inte bedriva sjukvård eller skriva ut recept. Detta sköts helt av samhällets sjukvårdsorgan. Eftersom den enskilda företagsläkaren dessutom ger service åt ett mycket större antal anställda än vad fallet är i Sverige innebär detta att personlig kontakt mellan läkare och anställda inte kan etableras annat än i undantagsfall. Läkarens arbete koncentreras i huvudsak till väsentliga hygieniska och större ergonomiska frågeställningar.

STORA FÖRETAG HAR EGEN LÄKARE

Under min studieresa fick jag tillfälle att studera hälsovården vid några större företag samt hälsovårdscentralen i Slough - en relativt nyuppförd förstad till London med så gott som uteslutande industribyggelse.

MARKS & SPENCER är en varuhuskedja med - i Storbritannien - 221 varuhus och 40.000 anställda. Den hälsovårdande verksamheten leddes här av två heltidstjänstgörande läkare i London. En deltidstjänstgörande läkare var knuten till varje varuhus. Chefläkarens arbete bestod till större delen i att årligen granska 6.000 undersökningar gjorda vid nyanställning. I övrigt gjordes hälsoundersökningar endast i begränsad omfattning - men då obligatoriska - på särskilt utsatta grupper, t ex direktörer, handelsresande och vaktmän. Ett försök hade gjorts att kalla till frivilliga hälsokontroller för personal över 50 år. De anställda uteblev dock, då de fruktade för sin anställning.

En gång i månaden gjorde företagsläkaren en varuhusinspektion för kontroll av den allmänna hygien. Den mest omfattande verksamheten i övrigt var kvinnliga hälsokontroller vartannat år.

LONDON TRANSPORT är ett statligt bolag, som bedriver buss-, tunnelbane- och tågtrafik, men också viss tillverkning av fordon. Som en följd av en olycka, där en bussförare fick hjärtinfarkt och körde ihjäl ett antal skolbarn, hade man här utvecklat en obligatorisk

hälsokontroll vid sjukfrånvaro mer än 21 dagar för alla tågförare och 28 dagar för övriga. En intressant iakttagelse härvid var att - enligt London Transports läkare - denna kontroll visade att i 85% av fallen den anställde inte var lämplig att återgå till sitt ordinarie arbete utan i regel måste omplaceras.

Den förebyggande hälsovården vid London Transport gjorde ett mycket gott intryck. De mångfacetterade ergonomiska och hygieniska problemen verkade vara väl bevakade. Arbetet härmed sköttes av en läkare inom hela företaget.

Denne läkare gav för övrigt sin besökare och inte minst svensk bilindustri en tankeställare. Han hade tidigare sett Sverige som ett föregångsland när det gäller ergonomi, men var nu på väg att ändra uppfattning. Anledningen härtill var en leverans av från ett svenskt företag beställda bussar. Man kunde inte acceptera dessa bussars ergonomiska utformning, utan måste kräva en radikal ombyggnad innan köpet kunde avslutas.

WALL ICE CREAM är Englands största glassbolag med 6.000 anställda, spridda över hela landet. Här var många av jobben okvalificerade och personalomsättningen inte mindre än 200%. Att under sådana förhållanden garantera god hygien föreföll svårt.

Även här undersökte läkaren endast speciellt utsatta grupper, såsom kylhusarbetare, långdistansförare och högt kvalificerade tekniker. Det gällde för företagsläkaren att skydda arbetarna mot arbetsmiljöns risker och - omvänt - skydda glassproduktionen för smitta från personalen.

Utöver hygieniska problem fanns här också stora stressproblem på grund av periodvis högt uppdrivet arbetstempo.

STANDARD TELEPHONES & CABLES LTD tillhör det multinationella ITT. I London har företaget 4.500 anställda.

Här möttes man av förhållanden som skilde sig från vad man såg vid övriga företag. Verksamheten var väl utbyggd, såväl rent medicinskt som tekniskt förebyggande. Den liknade rätt mycket vår verksamhet i Sverige. Under vår rundvandring inom företaget var det många som gav sin företagsläkare ett igenkännande leende. Här fanns uppenbarligen en personlig kontakt. Vid detta företag fanns också en hygienspecialist anställd och han hade en avancerad mätutrustning till sitt förfogande.

Företagsläkaren här redogjorde också för en intressant iakttagelse som kan vara ett memento för vår blivande sjukgymnast. Han hade tidigare provat en "ryggskola" bestående av 6 timmars undervisning för alla anställda om ryggens byggnad och funktion och om olika typer av ryggskador. Resultatet härav blev att under de närmaste fyra månaderna frånvaron för ryggbesvär sjönk med hela 65%. Därefter steg den emellertid igen, vilket betyder att aktiviteter av denna typ måste upprepas för att få avsedd verkan.

KANSKE EN FÖREBILD

Av speciellt intresse var besöket vid THE SLOUGH INDUSTRIAL HEALTH SERVICE. Denna hälsovårdscentral betjänade ca 34.000 anställda vid 446 industrier. Verksamheten startade redan 1947 och har sannolikt tjänat som förebild för svensk företagshälsovård.

Centralen i Slough hade sex läkare, varav tre heltidsanställda. Någon skyddsingenjör fanns inte, erforderliga mätningar sköttes av företagsläkaren. Däremot fanns en rad andra funktionärer såsom optiker, fotvårdsspecialist, tre sjukgymnaster och socialkurator.

Läkarens arbete bestod huvudsakligen av olycksfallsvård. Anställningsundersökningar gjordes endast vid rekrytering till vissa speciellt påfrestande arbeten. Allmänna hälsokontroller förekom inte, men man följde upp ett urval på 1.000 anställda med hänsyn till riskerna för hjärtinfarkt - en undersökning liknande den som görs i Växjö.

SKÖTERSKA NÄRA TILL HANDS

Ett genomgående drag vid de besökta företagen var att man hade en heltidsanställd sköterska, inom Slough en per 1.000 anställda. Sköterskan gjorde i regel anställningsundersökningar, utom i de fall speciella grupper utvalts för undersökning av läkare.

Till sköterskan kunde den gå som råkat ut för olycksfall eller sjukdom under arbetet. Hon svarade för vilorummet, kunde plåstra om sår och ordinera magnecyl vid behov och i övrigt hänvisa till läkare då så erfordrades. Någon hälsovårdande uppgift i egentlig mening hade hon inte.

VI HAR KOMMIT LÅNGT

Efter ett sådant här studiebesök, som i och för sig varit mycket intressant, kan man konstatera att vi i vårt land kommit ganska långt inom företagshälsovårdens område. Att man i England inte kommit längre än man har synes bero på ett flertal omständigheter. Min talesman i Slough tror inte på någon ytterligare utveckling av hälsovårdsenheter - utöver de 9 - 10 av typen "Slough" som redan finns - för närvarande. Företagsledarna var ofta negativt inställda, att stödja denna typ av verksamhet ansåg man vara "att bedriva välgörenhet". Men även politikerna var ljumma, oavsett partitillhörighet, och intresserade sig endast för inspektionsverksamheten. Hälsovårdscentralerna kostade för mycket pengar och dessutom var det svårt att rekrytera läkare.

Provinsiälläkaren i ett norrländskt distrikt fick en dag besök av en gumma, som han inte sett förut.

- Jo, doktorn, sa gumman och neg, jag mår inte alls bra av min medicin.

- Inte det? Men har jag givit mor någon medicin förut?

- Int har jag fått den av doktorn, int. Den har jag köpt på auktion efter Nils Persson.

En törstig man gästar Köpenhamn och njuter av det danska ölet. Varje glas får han serverat på underlägg av kork. Efter åtskillig konsumtion gör han ytterligare en beställning:

- Fröken, får jag en Tuborg till, men inga fler kex!

Information från fotoavdelningen

Sune Ekstrand

Säkert känner Du till att det är svårt att få "snabba" jobb utförda på teknikinformations fotoavdelning TIF. Detta beror i viss mån på att fotouppdragen ökat i antal, men största boven är att fotoavdelningen är underbemannad.

Efter semestern blir det ändring på den sistnämnda punkten. Redan den 17/6 börjar en ny medarbetare på TIF. Hans-Erik Karlsson heter han. I första hand skall han sköta filmframkallnings- och kopieringsjobben samt reproduktionsarbetena, men allteftersom han blir varm i kläderna, kommer han "oxså" att få utföra vissa enklare fotograferingsuppdrag.

Nu innebär inte detta att förhandsbeställning av fotouppdragen kan "slopas"! Förbokning av jobb behövs i ännu större utsträckning nu än tidigare och detta gäller för alla! På så vis skapas ingen olägenhet för andra. Vi kan pussla ihop liknande uppdrag, vilket innebär att jobben kommer fram snabbare och kanske framförallt billigare! Måste Du däremot ha fram jobbet rekordsnabbt före allt annat, får Du betala vad det kostar.

Här på foto utföres jobb till nästan hela företaget och det skulle inte fungera ifall jobben ej var förbokade. Vissa typer av arbeten, där färgfilmer och färgpappersbilder ingår, har leveranstider från 3 till 8 dagar. Där kan inte vi "pressa" tiderna på att dessa tjänster köps utifrån.

När vi är inne på förbokning av jobb vill jag nämna, att vid större typer av fotouppdrag bör Ni kontakta oss redan på idéstadiet! Det är alltid lättare att fotografera då man känner till avsikten med den färdiga bilden.

Du som har fotouppdrag i bakfickan är välkommen till TIF. Vi skall försöka lösa uppgifterna på bästa tänkbara sätt. Det kan gälla allt från fotografering av stora byggnader ner till millimetersmå grejor.

- Reproduktioner av ritningar och teckningar eller gamla foton.
- Framställning av diabilder 24x36 mm eller 38x38 mm upp till fotokopior på 1x2 meter!

Vi fotograferar inte bara "hemma" i ateljén, utan är i högsta grad mobila. Det kan gälla bilder i verkstadsmiljö eller kontorsmiljö. Kanske i anläggningar eller industrier någonstans i landet. Ingenting är omöjligt. (Jo, kanske vissa saker).

I fortsättningen ställer vi upp i ännu större utsträckning än tidigare på fotografering av exempelvis kurser, föreningsmöten eller andra tillställningar som kan vara av intresse för exempelvis Telub-nytt, eller rent dokumentärt för framtida behov. Men glöm inte boka tid innan händelsen inträffat!

Till Er som kanske tror att jobben är klara i och med att fotograferingen är utförd vill jag "skriva", att ingenting kan vara felaktigare. Återstår gör filmframkallningen som i regel inte vållar några problem. Men registrering av negativerna tar tid och kopieringsjobbet (förstoringen) kan ibland ta både två och tre gånger så lång tid som fotograferingen!

Till Er som av en eller annan orsak inte känner till fotoavdelningens existens kan jag bara skriva, att Ni är välkomna för ett besök så visar vi vilka resurser som finns.

För utlåning finns det också grejor!

- 2 st automatiska polaroidkameror
- 1 " helautomatisk småbildskamera
- 1 " super 8 filmkamera inkl belysning
- 1 " super 8 filmprojektor
- 1 " Diabildsprojektor för småbildsdiabildsarkiv, ur vilket bilder kan lånas vid speciella tillfällen.

Dessa grejor utlånas i tjänsten kortare tider mot avlämnande av p-order eller k-ställe för materialåtgången!

Detta med p-order och k-ställe slarvas det lite väl mycket med, tycker jag. Det vållar mycket besvär i onödan vid ifyllandet av tidkorten om de inte lämnas p-order/k-ställe. Därför påbörjar vi inga foto-jobb innan dessa magiska sifferkombinationer till oss äro utlämnade, om inte särskilda skäl föreligger.

Detta Ni nu läst får tjäna som en liten information till Er från fotoavdelningen. Vill Ni veta mera eller har Ni jobb på gång, så är Ni välkomna.

Nya telefonnummer till vårt Arbogakontor

Arbogakontoret, som är inrymt i F:UR lokaler, kan numera nås per telefon antingen över F:UR växel eller över en direktkopplad telefonförbindelse.

Anledningen till detta är att F:UR låtit installera en egen växel, som förbindelsemässigt är helt skild från FFV-U/CVA växel.

Aktuella telefonnummer till Arbogakontoret är:

- 0589/16000 anknötning i F:UR växel
- 0589/15930 direktförbindelse

Till FFV-U/CVA gäller fortfarande telefonnummer:

- 0589/80000

På vårt arbogakontor jobbar, som väl alla vet, TT12 Stig Möller och TC21 Eskil Pettersson.

PERSONALÄREN DEN

Nyanställda

Vi hälsar nedanstående nyanställda hjärtligt välkomna i vår krets.

Växjö	Anders Örberg Telemekaniker VAR	Lars Nilsson Serviceingenjör RS
Kerstin Månsson Vik bibliotekarie EA	Göran Björklund Telemekaniker VAR	Christer Lagerstedt Serviceingenjör RS
Christina Andersson Maskinskriverska EA	Kent Sjögren Mek montör VRH	Norrköping
Ann-Margret Sjöström Kontorist EA	Gun Lindsten Kontorist RS	Per-Olof Moosberg Serviceingenjör RS
Kerstin Brant Vik sekreterare FA	Wide Svensson Serviceingenjör RS	Västerås
Ulla Norén Maskinskriverska TAI	Stefan Elsberg Serviceingenjör RS	Dan Gustafsson Serviceingenjör RS
Hans Erik Karlsson Fotobiträde TAI	Stockholm	Karlstad
Leif Nilsson Ingenjör TAM	Gunilla Woll Maskinskriverska SK	John Magnusson Serviceingenjör RS
Birgit Skough Vik sekreterare VA	Britta Berggren Ritare TAT	Tjänsteförändring
Lena Jonasson Kontorsbiträde VAF	Kent Garnfors Serviceingenjör RS	Peter Axelsson Tekniker TAK

TACK

Ett hjärtligt tack till företagsledning, verkstadsklubb och arbetskamrater för gåvor och blommor på min högtidsdag.

Ernst Gustavsson

TACK

Ett hjärtligt tack till arbetskamraterna för uppvaktning och minnesgåvor i samband med min avgång från anställningen vid Telub.

Conny Ivarsson

TACK

Ett hjärtligt tack för gåvor från företaget och arbetskamraterna på min högtidsdag.

Allis Werlin

BENGT WIDQVIST DÖD

Bengt-Göran Widqvist avled den 10 maj 1974,
41 år gammal.
Bengt-Göran var bördig från Örebro och
anställdes vid Telub den 1 september 1964.

Vi på Telub lärde känna Bengt-Göran som
en mycket god medarbetare och vän.
Bengt-Görans utomordentliga förmåga att
med sin personliga färg, vänlighet och
humor möta sina medmänniskor ska vi
länge minnas. Stort är tomrummet efter
honom.

Vi deltagar i den stora sorg som drabbat
hans anhöriga.

Jordfästningen ägde rum i Skogslyckans
kyrka i Växjö. Vid högtidligheten med-
verkade Telub Sångarlag.
Flera tal hölls av representanter från
Telub.

Från pingisfronten

Göran Karlsson

Växjökorpsens bordtennisserier är slutspelade för säsongen.

Resultat för Telubs del

Div I

Lag 1 (Leif Karlsson, N-O Andersson) på 5:e plats bland sju lag.

Div II

Lag 2 (C-O Johansson, Göran Karlsson, N-Å Hultman) på 3:e plats bland 10 lag.

Spelar nästa spelår i div I.

Div VI

Lag 3 (Tommy Engström, Anders Karlsson, Mikael Lingedahl) på 2:a plats bland 10 lag.

I Växjömästerskapet för korpspelare placerade sig Göran Karlsson på 2:a plats och N-O Andersson på 6:e i herrsingel samt Göran Karlsson/Leif Karlsson på 2:a plats i herrdubbel.

Sektionen avser att under hösten ordna en intern pingisserie och återkommer med närmare besked härom senare.

